ROCZNIK VI. STYCZEŃ 1927. NR. 1.

NAFTA

ORGAN ZWIĄZKU POLSKICH PRZEMYSŁOWCÓW NAFTOWYCH WE LWOWIE

SIEDZIBA REDAKCJI I ADMINISTRACJI: **LWÓW, ULICA LEONA SAPIEHY L. 3**

WYCHODZI RAZ NA MIESIĄC. — CENA ZESZYTU 0·50 ZŁ. — CZŁONKOWIE ZWIĄZKU POLSKICH PRZEMYSŁOWCÓW NAFTOWYCH OTRZYMUJĄ CZASOPISMO BEZPŁATNIE. — CENY OGŁOSZEŃ: CAŁA STRONA 50 ZŁ, PÓŁ STRONY 30 ZŁ, ĆWIERĆ STRONY 18 ZŁ — RACHUNEK P. K. O. 148.476

REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY: **INŻ. WŁADYSŁAW SZAYNOK**

ELEKTRYFIKACJA LWOWA I ZAGŁĘBIA BORYSŁAWSKIEGO

We Lwowie istnieje od roku 1894 elektrownia miejska o czterech generatorach elektrycznych o łącznej mocy (2500 + 3500 + 4000 + 6500) 16.500 KW., którymi w roku 1925 wyprodukowano 18.229.311 KW w roku 1926 wyprodukowano 19.486.806 KWh.

Istniejąca w Tustanowicach od roku 1922 elektrownia firmy „Premier" po zmontowaniu zamówionego generatora, posiadać będzie trzy generatory o łącznej mocy (2.500+2.500+5.000) KW.,

w roku 1925	wyprodukowano:	6,200.000 KWh.
w roku 1926	„	8,882.300 „

W Drohobyczu firma „Galicja" posiada od roku 1925 elektrownię o dwu generatorach i jednym zamówionym o łącznej mocy (1200 + 1200 + 1800) 4.200 KW., która w roku 1926 wyprodukowała około 5,400.000 KW.

Każdy z tych trzech zakładów elektrycznych ma własną sieć, na którą pracuje i znaczne, niewyzyskane rezerwy w instalowanych względnie zamówionych generatorach. Stopień wyzyskania tych zakładów wynosił w roku 1926:

Elektrownia we Lwowie	13·5%
Elektrownia „Premiera“ w Tustanowicach	10·0%
Elektrownia „Galicji“ w Drohobyczu	14·7%

Wszystkie trzy zakłady mają już instalowane względnie zamówione generatory, które wystarczą na normalny rozwój w najbliższych dwu latach, poczem będą musiały ustawiać dalsze generatory. Rozwój elektryfikacji na obszarach obsługiwanych przez te trzy zakłady postępuje w porównaniu z innemi wielkiemi elektrowniami zbyt wolno, wskutek wysokiej ceny energji elektrycznej, spowodowanej koniecznością umorzenia i oprocentowania wielkiego kapitału uwięzionego w urządzeniach rezerwowych. Elektrownie w Zagłębiu naftowem mają przeciętne godzinowe obciążenie w porównaniu z elektrownią we Lwowie znacznie jednostajniejsze bez wybitnych szczytów zimowych i wieczornych, wykazują natomiast znaczne chwilowe obciążenia. Na zestawionych wykresach dziennego obciążenia we Lwowie i w Borysławiu, przedstawionych w stosunku do najwyższego obciążenia widać, że we Lwowie przeciętne roczne wyzyskanie w stosunku do szczytowego obciążenia wynosi 29·5%, a w Tustanowicach 32·8%. Połączenie tych trzech zakładów wspólnym przewodem umożliwi znalezienie po drodze nowych odbiorców na energję elektryczną i uczyni zbędnem utrzymywanie obecnych wysokich rezerw w generatorach.

Trzy zakłady elektryczne posiadające obecnie łączną moc instalowaną w ilości 30.700 KW., wytwarzające w roku 1926 około 33,000.000 KWh., t. j. wyzyskujące z możliwej w przyszłości do wytworzenia energji 268,000.000 KWh., około 12·4%, będą mogły przez samo połączenie ich wspólną siecią podwoić stopień wyzyskania. W ten sposób bez potrzeby inwestowania kapitału w nowe generatory bez trudu będzie można znaleźć odbiorców na dalsze 33,000.000 KWh. rocznie. Koszt wytworzenia tej dodatkowej energji będzie niższy od obecnych kosztów, gdyż nie będzie obciążony kosztem umorzenia i oprocentowania kapitalu. Koszt budowy wspólnej sieci wyniesie około 2,000.000 Zł.

Zakład elektryczny „Premiera“ w Tustanowicach ma tę wadę, iż zależnym jest od podaży gazu ziemnego, którego na miejscu jest brak na pokrycie zapotrzebowania. Wskutek tego trudno obniżyć cenę prądu tak, aby elektryfikacja mogła się opłacać. Nieznaczny nadmiar gazu ziemnego w Zagłębiu borysławskiem jest tylko w lecie, natomiast w zimie, gdy zapotrzebowanie na prąd wzrasta o gaz ziemny jest trudno i cena jego rośnie. Gaz ziemny możnaby do elektrowni „Premiera“ sprowadzić z Daszawy, ale cena jego będzie tylko wtedy niska, gdy zapotrzebowanie będzie przez cały rok i przez cały dzień jednostajne.

Po wybudowaniu wspólnej sieci elektrycznej obniży się wprawdzie obecny koszt wytwarzania energji, ale wobec znacznego kosztu węgla i stosującej się do ceny węgla ceny gazu będzie on zawsze jeszcze znaczny. Jedynym sposobem obniżenia kosztu wytwarzania energji jest za-

stosowanie siły wodnej. Niejednostajny odpływ naszych rzek w ciągu roku uniemożliwiał zużytkowanie całego dopływu wód bez zastosowania znacznych rezerw cieplikowych. W danym wypadku rezerwy te są do dyspozycji tak, że siłę wodną, zwłaszcza połączoną ze zbiornikami o odpowiedniej pojemności, zużytkować będzie można bez reszty.

Konieczność utrzymywania w zakładach elektrycznych znacznych rezerw w generatorach i urządzeniach rozdzielczych na pokrycie szczytowych obciążeń — obciąża w wysokim stopniu koszt wytwarzania energji.

Zakłady w Zagłębiu naftowem mają znacznie lepsze wyzyskanie niż zakład we Lwowie, ale każdy zakład elektryczny mający możność pokrycia szczytowego zapotrzebowania z jakiegoś zapasu nagromadzonego w czasie mniejszego zapotrzebowania wykaże znacznie większą rentowność. Dawne mały zakłady elektryczne posługiwały się baterjami akumulatorów, obecnie jedynym sposobem pokrycia zapotrzebowania szczytowego jest zużytkowanie zapasów wody ze zbiorników zakładów wodnych. Na załączonym wykresie przedstawione są procentowo ilości rocznie potrzebnej energji na pokrycie od 0 — 40% szczytowego obciążenia zakładu we Lwowie. Przez połączenie tego zakładu z zakładami Zagłębia naftowego zapotrzebowanie to będzie procentowo znacznie niższe.

Zakład wodny w Dołhem posiada zbiorniki, które bez dopływu bieżącego przedstawiają energję o wartości około 3,370,000 KWh., a z dopływem przeciętnym dać mogą przeszło 10,000.000 KWh. Ilości te pokryją 40% szczytowego zapotrzebowania na znacznie większy zbyt prądu niż omawiane zakłady wyprodukować mogą.

Istniejący projekt zużytkowania siły wodnej dorzecza Stryja, a mianowicie pierwszy etap rozbudowy z zakładem w Dołhem umożliwia wyprodukowanie około 34,000.000 KWh., rocznie przy dopuszczalnem obciążeniu do 10:000 KW. Ponieważ koszt budowy tego zakładu wyniesie około 8,000.000 złotych, do czego należy doliczyć 2,000.000 Zł.. jako koszt budowy sieci, przeto 1 KWh., kosztować będzie około 4-ry grosze, t. j. mniej niż koszt węgla względnie gazu. Siłą wodną pokrywałoby się wyłącznie dzienne szczyty zapotrzebowania a w okresach większych opadów prawie całe zapotrzebowanie.

Połączone w ten sposób cieplikowe zakłady elektryczne we Lwowie, Tustanowicach i Drohobyczu, oraz zakład wodny w Dołhem będą mogły przy posiadaniu 40.700 KW. instalowanych wyprodukować około: 146,000.000 KWh. rocznie co umożliwi przyspieszenie elektryfikacji obszaru objętego projektowaną siecią.

Załączony wykres przedstawia obecnie wytwarzane ilości prądu, możliwe do wytworzenia przez każdą z istniejących elektrowni, oraz ilości prądu, jakie wytworzyć będzie można po połączeniu elektrowni.

Projektowana linja wysokiego napięcia na 100.000 V. prowadzona będzie ze Lwowa przez Stryj-Stebnik-Truskawiec do Dołhego z odnogą

Wykres obciążenia dziennego we Lwowie.

Na pokrycie szczytów potrzeba procentowo rocznej produkcji:

Przeciętnie rocznie 29,5%

15.XII.1926

1.VI.1926

Wykres obciążenia dziennego w Tustanowicach.

31.XII.1926

Przeciętnie rocznie 32,8%

Wyzyskanie istniejących zakładów elektrycznych i projektowanego zakładu w Dołhem.

268.000.000 KWh rocznie

42% = 112.500.000 KWh

maximum 25.000.000 KWh

1926 19.486.806 KWh

max 14.330.000 KWh

1926 8.882.300 KWh

max 6.800.000 KWh

1926 5.400.000 KWh

34.000.000 KWh

Procent wyzyskania

Tysięcy kilowatów

LWÓW — „PREMIER" — „GALICJA" — DOŁHE

do sieci „Podkarpackiego Towarzystwa Elektrycznego“ posiadać będzie długości 107 km.

Ludność cywilna na obszarze gminy miasta Lwowa i gmin bezpośrednio przylegających wynosiła dnia 30 września 1921 osób: 251.146.

Wzdłuż przewodu ludność cywilna wynosiła dnia 30 września 1921 osób: 88.507.

Połączenie wszysłkich zakładów elektrycznych na przestrzeni Lwów-Zagłębie borysławskie dałoby niewątpliwie korzyści, ale natrafia na wielkie trudności wskutek braku odpowiedniej inicjatywy w zarządach istniejących zakładów. Prywatne zakłady stoją na stanowisku wielko kapitalistycznem, wykluczającem dopuszczenie do współpracy gminy miejskie. Realizowanie jednak tego wielkokapitalistycznego programu, przy obecnej nieufności kapitału, jest dosyć trudne. U nas w Polsce wielką siłę finansową mogłyby ujawnić gminy i instytucje samorządowe, brak im jednak wiary we własne siły i wskutek tego wyzbywają się swoich wpływów na rzecz prywatnego kapitału, który w Polsce nie okazuje zrozumienia dla projektów obliczonych na kilkanaście lat. Ten brak programu szerszego uwidacznia się w obecnym stanie elektryfikacji Lwowa i Zagłębia borysławskiego, gdzie posiadamy jednostki mogące wyprodukować obecnie 209,000.000 KWh rocznie, a w roku 1926 oddano 33,000 000 KWh. Mimo tak nieznacznego wyzyskania musiano już obecnie zamówić nowe generatory i w najbliższej przyszłości trzeba będzie myśleć o dalszem rozszerzeniu, podczas gdy przez samo połączen!e istniejących zakładów w jedną sieć możnaby bez potrzeby ustawiania nowych generatorów zbyt prądu podwoić.

Kapitał zakładowy w istniejących wytwórniach prądu oraz sieciach przedstawia wartość około 15,000.000 zł. Przez wybudowanie sieci łączącej zakłady kosztem 2,000.000 zł. obecną możność zbytu prądu podwoi się a przez wybudowanie zakładu wodnego w Dołhem kosztem 8,000.000 zł. obecna możność zbytu prądu wzrośnie przeszło czterokrotnie a nadto zakłady pracujące na gazie będą mogły zużytkować każdy nadmiar gazu ziemnego, mając do dyspozycji tanią wodną energję zbiornikową, która wyrówna nie tylko niejednostajność produkcji gazu, ale nadto zmienność zapotrzebowania prądu. Zakład węglowy we Lwowie stanowić będzie niezawodną rezerwę. *Inż. Władysław Szaynok*

NASTROJE KARTELOWE

Rozwiązanie kartelu naftowego spowodowało utratę zajęcia kilkudziesięciu nieproduktywnie pracujących osób. Zjawisko to posiada już fachową nazwę, jest to tak zwane „zdrowe bezrobocie“. Zdrowem jest ono chwilowo tylko dla ogółu społeczeństwa. Dotknięte tem bezrobociem osoby są obecnie bardzo niezadowolone, ale przykrość ta jest przemijająca,

gdyż znajdą one niewątpliwie odpowiedniejsze zajęcia u tych, którzy z kartelu osiągnęli korzyści.

Korzyści niewątpliwe osiągnął cały wielki kapitał zaangażowany w naszym przemyśle naftowym, który zasadniczo był i jest przeciwny wprowadzania do tego przemysłu etatyzmu, przez istnienie Państwowych Zakładów Naftowych. Gdy omawiano na Radzie Naftowej projekt ustawy o ropie bruttowej, która miała stworzyć podstawę bytu Państwowych Zakładów Naftowych, reprezentanci twórców i kierowników byłego kartelu oświadczyli się przeciw tej ustawie. Ponieważ jednak w owym czasie wielki kapitał nie miał decydującego wpływu na nasze ustawodawstwo, ustawa ta mimo opozycji Rady naftowej, została uchwaloną. Przeciwnicy Państwowych Zakładów Naftowych widząc bezskuteczność otwartej walki, zmienili taktykę i wciągnęli swego przeciwnika do własnej organizacji kartelowej, która w sposób pokojowy unieszkodliwiła Państwowe Zakłady Naftowe przez zepchnięcie tej instytucji z 24·2% udziału w przeróbce w roku 1922, na 14·2% w roku 1925. — z udziału w sprzedaży produktów w kraju z 33·9% w roku 1920 na 14·9% w roku 1925, a z udziału w sprzedaży produktów zagranicą z 36·3% w roku 1920. na 13·4% w roku 1925. Gdyby kartel naftowy żadnych innych korzyści jego twórcom nie dał, to był to sukces godny kilkuletnich zabiegów. Na razie nie było nadziei przez represje kartelowe usunąć Państwowe Zagłady Naftowe jeszcze radykalnej od udziału w naszym przemyśle naftowym. Przeciwnicy Państwowych Zakładów Naftowych przyszli do przekonania, że trudności finansowe w jakie obecnie Państwowe Zakłady Naftowe popadły, są wystarczającym czynnikiem, aby zmusić je do dobrowolnego zmniejszania ilości przerabianej ropy. Przewidywania te sprawdzają się, gdyż Państwowe Zakłady Naftowe nie kupily ropy bruttowej za listopad a w grudniu tylko niektóre gatunki. Jeżeli zestawimy fakt ten z rzeczywistym powodem rozbicia kartelu przez żądanie „Galicji“ zwiększenia kontyngentu przerobionej ropy, to zrozumiemy, że w chwili obecnej odbywa się proces powtarzający się stale przy rozbiciu się każdej organizacji kartelowej.

Kartel ma zawsze na celu unieszkodliwić zbyt ekspandującego konkurenta, a następnie po osłabieniu przeciwnika, jednostki zdolne do naturalnego rozwoju rozpoczynają walkę na wolnym rynku. Inicjatywa „Galicji“ w rozbiciu kartelu dowodzi, że jest to firma, która chce zająć przodujące stanowisko w naszym przemyśle naftowym. Firma ta istniejąca od dłuższego czasu bez potrzeby przemalowywania swego szyldu, ma wszelkie podstawy do odgrywania poważnej roli w naszym przemyśle naftowym. Tak jak pochwalić należy chęć tej firmy zdobycia poważniejszego stanowiska nie to jakie jej kartel gotów był przyznać, tak z drugiej strony wytknąć należy defetyzm Państwowych Zakładów Naftowych, które przerażone widocznie koniecznością samodzielnej gospodarki bez oglądania się na kuratorów z kartelu rozpoczęły swą samodzielność od zrzeczenia się zakupna znacznych ilości ropy, do których miały prawo.

Pretekst, że istnieją jakieś trudności techniczne przy przeróbce tych rop, nie można zbyt poważnie traktować, gdyż ropy te umiano przerabiać przez lat kilkadziesiąt, nie może przeto być mowy o tem, aby dzisiejsi technicy nie umieli sobie z tymi ropami dać rady. Jeżeli Państwowe Zakłady Naftowe chcą nie tylko odzyskać stanowisko w przemyśle naftowym jakie zajmowały przed kilku laty ale nawet je wzmocnić, muszą nie rezygnować z pewnych gatunków rop, ale walczyć o zdobycie każdej wolnej do nabycia cysterny ropy. Skończyły się kartelowe czasy bezczynności a nastał czas, gdy warunkiem utrzymania się na powierzchni jest możliwie szybkie zwiększanie przeróbki i zdobywanie nowych terenów zbytu na produkty. *Inż. Władysław Szaynok*

„JANINA“ SKA NAFT. W KROŚNIE.

Bilans z dniem 31. grudnia 1924.

	Aktywa	Pasywa
Aktywa	407·68	
Inwentarz	76.486·14	
Budynki	1·38	
Zapas ropy	4.416 55	
Kapitał zakładowy		11·10
Wierzyciele		72.926·70
Niepodjęty zysk z r. 1923		687·76
Zysk za rok 1924		7.686·19
	81.311·75	81.311·75

R-k strat i zysków.

R-k kosztów ruchu	35.288·91	
„ płac robotnicz.	23.448·40	
„ gaż urzędnicz.	13.326·77	
„ przewozów	3.439·71	
„ kosztów administr.	2.087·45	
„ należyt. i expens.	1.421·—	
„ koszt. podróży	3 686·23	
„ utrzymanie koni	3 271·67	
„ podatków	4 549 98	
„ ubezpieczenia	1.117·39	
„ podatku majątkowego	1.992·80	
„ różnic kursowych	14·30	
„ czynszu dzierż. i teren.	1.129 56	
„ odsetek	5.266 45	
„ amortyzacji	8.498·45	
„ zysku	7.686·19	
„ ropy		111.478·30
„ gazów		4.182·37
„ odsetek		564.59
	116.225·26	116.225·26

Bilans waloryzacyjny na 1. I. 1925.

	Aktywa	Pasywa
Kopalnia	18.000·—	
Inwentarz	85.000·—	
Budynki	1.500	
Zapas ropy	4.416·55	
Kapitał zakładowy		10.000·—
Kapitał zasobowy		17.615·90
Wierzyciele		72.926·70
Zysk za r. 1924		7.686·19
Niepodjęty zysk za r. 1923		687·76
	108.916·55	108.916·55

SKA AKC. DLA PRZEMYSŁU NAFT. I GAZÓW ZIEMNYCH WE LWOWIE.

Bilans za rok 1925.

	Aktywa	Pasywa
Inwentarz	12,241.303·60	
Udziały	4·—	
Gotówka	12.138·81	
Papiery wartościowe	14.550·92	
Rymesy	23.834·—	
Dłużnicy	338.500·70	
Zapasy ropy i prod. naft.	765.262·86	
Strata mniej zysk za rok 1924	1,681.779·94	
Kapitał akcyjny		10,000.000·—
Fundusz rezerwowy		2,328.499·87
Rezerwa amortyzacyjna		338.101·01
Wierzyciele		1,872.675·31
Długi hipoteczne		39.464·74
Niepodjęta dywidenda		12·31
Zobowiązania ropne . :		423.857·33
Pozycje przejściowe		74.764·26
	15,077.374·83	15,077.374·83

Rachunek strat i zysków za r. 1925.

	Straty	Zyski
Koszty handlowe	1,056.272·34	
Koszty ruchu	1,818.832·38	
Świadczenia społeczne	97.001·46	
Do przeniesienia . .	2,972.106·18	

Z przeniesienia . .	2,972.105·18	
Podatki	689.574·72	
Odpisy	1,029.660·27	
Różnice kursowe	63.465·78	
Amortyzacja	338.101 01	
Zysk za r. 1924		57.097·74
Dochody z udziałów		6.212·—
Dochody ze sprzedaży ropy i produkt. .		3,347.818·28
Strata mniej zysk za r. 1924		1,681.779·94
	5,092·907·96	5,092.907·96

TOWARZYSTWO NAFTOWE „BLOCH“ S. Z O. O. BORYSŁAW.

Bilans z dniem 31. XII. 1925.

	Aktywa	Pasywa
Kopalnie i udziały	582.420·75	
Inwentarz	279.804·60	
Gotówka w Kasie	2.111·74	
Zapasy ropy	11.512·67	
Papiery wartościowe	1.000·—	
Strata w r. 1925	3.044 09	
Kapitał zakładowy		20.000.—
Fundusz rezerwowy		3.921·17
Długi		842.663·55
Sumy przechodnie		13.309·13
	879.893·85	879.893·85

Rachunek strat i zysków za r. 1925.

	Straty	Zyski
Koszta eksploatacji	256.615·71	
Odsetki	57.628·29	
Podatki	10.675·71	
Różnice kursowe	2.337·06	
Produkcja ropy i gazu		324.212·68
Strata w r. 1925		3.044 09
	327.256·77	327.256·77

VACUUM OIL COMPANY S. A. CZECHOWICE.

Bilans z dniem 31. XII. 1924.

	Aktywa	Pasywa
Kasa i banki	239.881·51	
Weksle	82.733 76	
Efekty	17.405·—	
Do przeniesienia . .	340.020·27	

Z przeniesienia . .	340.020·27	
Inwestycje	6 225.644·76	
Towary i materjały	10,414.918·52	
Dłużnicy	2,835.988·33	
Strata w r. 1924	1,023.517·41	
Kapitał zakładowy		2·78
Rezerwa ogólna		0·28
Wierzyciele		20,838.371·42
Niepodzielne zyski z r. 1920—1923 . . .		1.714·81
	20,840.089·29	20,840.089·29

Rachunek Strat i Zysków.

	Winien	Ma
Koszty handl. i admin.		1,729.072·08
Straty i ubytek na towar.		487.019·94
Zysk brutto	1,157.812·—	
Wypożyczenie beczek	7.266·07	
Zysk ze sprzed. inwent.	7.236·82	
Różne	20 259·72	
Strata w r. 1924	1.023 517·41	
	2,216.092·02	2,216.092·02

Bilans w złotych na dzień 1. stycznia 1925.

	Aktywa	Pasywa
Rafinerja	5.235·57	
Nieruchomości	823.110 04	
Maszyny i urządz. technicz.	1,772.205·01	
Cysterny	72.552·07	
Samochody, wozy i konie	84.727·76	
Urządzenia biurowe i mieszkania . . .	239.881·51	
Kasa i banki	82.733·76	
Weksle	17.405·—	
Papiery wart.	10,414.918·52	
Remanent	2,835.988·33	
Dłużnicy	875.084·69	
Budowle i maszyny	80.480 61	
Środki komunikac.	42.889·70	
Urządz. biur. i miesz.	1,040.735·44	
Pola naftowe	4,061.500·92	
Szyby		
Wierzyciele		20.838.371·42
Czysty kapitał własny		1,611.077·51
	22,449.448 93	22,449.448·93

„ALMA“ Ska NAFT. Z O. O. DROHOBYCZ.

Bilans z dniem 31. XII. 1925.

	Aktywa	Pasywa
Teren z kopalnią	11.329·92	
Inwentarz	405·—	
Dłużnicy	489·32	
Strata	453·81	
Kapitał zakładowy z dopłatami		12.678·05
	12.678·05	12.678·05

R-k strat i zysków za r. 1925.

	Winien	Ma
Koszta ruchu	1.511·61	
Koszta zarządu i biura	1.654·46	
Podatki	48·57	
R k należytości i ekspensów	753·50	
R-k kosztów podróży	754·11	
R-k amortyzacji	641·31	
Strata za r. 1924	751·82	
R-k ropy		5.214·77
R-k metrówki		446.80
Strata za rok 1925		453·81
	6.115·38	6.115·38

Bilans z dniem 31. XII. 1924.

	Aktywa	Pasywa
Teren z kopalnią	11.926·23	
Strata	751.82	
Kapitał zakładowy		12.678·05
	12.678·05	12.678·05

R-k strat i zysków za r. 1924.

	Winien	Ma
Koszta ruchu	604.24	
Koszta zarządu i biura	1.188.—	
Podatek majątkowy	23·60	
Rachunek ropy		1.048·64
Za metrówki		15·38
Strata		751·82
	1.815·84	1.815.84

T-WO PRZEM. NAFT. „BRACIA NOBEL W POLSCE“ S. A.

Bilans za rok 1925.

	Aktywa	Pasywa
Grunta	725.691·64	
Inwestycje	15,301.771·67	
Statki na Wiśle	749.576·30	
Wagony-cysterny	1,699.156·35	
Beczki	238.766·27	
Tereny naftowe	888.055·47	
Szyby w wierceniu	4,583.352·54	
Materjały pomocnicze	594.946·45	
Kasa	794.962·31	
Dłużnicy	2,178.298·87	
Weksle	193.094·76	
Papiery procentowe	68.962·36	
Sumy przejściowe	122.630·07	
Wartość remanent. na 31. XII. 1925 . .	3,758.497·63	
Kaucje złożone	36.155·92	
Strata	1,455.506·21	
Kapitał akcyjny		11,700.000·—
Kapitał zapasowy		1,177.817·19
Kapitał rezerwowy		10.707·70
Kapitał amortyzacyjny		1,836.055·25
Wierzyciele		17,983.249·37
Akcepty		629.000·—
Sumy przejściowe		22.295·31
Kaucje przyjęte		30.300·—
	33,389.424·82	33,389.424·82

R-k strat i zysków.

	Straty	Zyski
Koszty ogólne prowadz. przedsięb. . . .	4.782.516·21	
Dochody ze sprzed. prod. i eksploat. cyst.		3,327.010·—
Strata		1,455.506·21
	4,782.516·21	4,782.516·21

SPÓŁKA AKCYJNA „FANTO“.

Bilans na dzień 30. kwietnia 1925.

	Aktywa	Pasywa
Zakłady przemysłowe	21,949.335·82	
Cysterny	136.000·—	
Inwentarz	118.244·92	
Do przeniesienia . .	22,203.580·74	

Z przeniesienia . .	22,203.580·74	
Zapasy	4,406.825·20	
Dłużnicy	2,667.488·54	
Kasa	19.130·57	
Rymesy	61.835.70	
Papiery wartościowe	41.168 32	
Udziały	48.850·05	
Kapitał akcyjny		4,000.000·—
Fundusze rezerwowe		224.818·62
Wierzyciele		23,650.422.76
Amortyzacja		1,568.383·58
Zysk		5.254·16
	29,448.879·12	29,448.879·12

R-k strat i zysków 30. IV. 1925.

	Straty	Zyski
Koszty ruchu i zarządu	6,930.827·84	
Amortyzacje	1,568.383·58	
Zysk	5.254·16	
Dochody zakładów przemysł.		8,504.465·58
	8,504.465·58	8,504.465·58

Bilans otwarcia w złotych na 1. maja 1924.

	Aktywa	Pasywa
Rafinerja w Ustrzykach	4,400.000·—	
Kopalnie	4,200.000·—	
Cysterny	136.000·—	
Inwentarz	110.000·—	
Zapasy	542.338·11	
Materjały	1,172.147·36	
Beczki	63.825·90	
Dłużnicy	1,598.897·38	
Kasa	33.687·60	
Rymesy	6.920·50	
Papiery wartościowe	43.248·—	
Kapitał akcyjny		4,000.000·—
Rezerwa wyrównawcza		191.803·62
Fundusz zapasowy		33.015·—
Wierzyciele		7,858.523·43
Akcepty		223.722·80
	12,307.064·85	12,307.064·85

BILANS T-WA NAFTOWEGO „OLEJ SKALNY“ S. A.

Bilans za r. 1925.

	Aktywa	Pasywa
Inwestycje	13,644.586·28	
Tereny naftowe	2,547.829·01	
Materjały pomocnicze	1,177.013·99	
Szyby w wierceniu	5,994.031·77	
Kasa	6.936·07	
Dłużnicy	5,615.432·66	
Papiery procentowe	48.218·26	
Sumy przejściowe	606.688·46	
Wartość remanent. na 31. XII. 1925 . .	535.541·89	
Kaucje złożone	27.471·13	
Strata	507.860·36	
Kapitał akcyjny		11,700.000·—
„ zapasowy		1,939.859‘46
„ amortyzac.		579.031·36
Wierzyciele		16,407.624·17
Sumy przejściowe		85.094·89
	30,711.609·88	30,711.609·88

Rachunek Strat i zysków.

	Straty	Zyski
Koszty prowadzen. przedsięb.	2,975.960·04	
Dochody osiągn. ze sprzed. ropy i prod.		2,468·099·68
Strata		507.860·36
	2,975.960·04	2,975.960·04

BILANS KOPALNI NAFTY „OSTOJA“ S. z O. O. W KLIMÓWCE.

od 1. maja 1925. do 30. kwietnia 1926. r.

	Aktywa	Pasywa
Tereny kopalniane	273.448·20	
Inwentarz kop. „Klementyna“	273.090·57	
„ „ „Antonia“.	59.033·54	
„ „ „Ella“	37.800·03	
Udziału	246·02	
Dłużnicy	8·346·77	
Straty	466.451·09	
Kapitał zakładowy		30.000·—
Wierzyciele		1.087.563·63
Procenta bruttowe		4.71
Wartość ropy komittentów		847·88
	1,118.416·22	1,118.416·22

Rachunek Strat i zysków.

	Straty	Zyski
Koszta ruchu kop. „Klementyna“ . . .	107.143·93	
„ ogólne „ „ . . .	44.384·42	
„ ruchu „ „Antonia“	33.841·93	
„ ogólne „ „	23.167·56	
„ ruchu „ „Ella“	7.658·32	
„ ogólne „ „	7.300·38	
Wartość zaległ. ropy bruttowej	2.200·—	
Amort. teren. naft. i inwent. kop. . . .	83.825·57	
Przenies. straty z r. 1924—25	228·751·73	
Ze sprzedaży ropy		31.881.—
Z tłoczni		38.754·65
Z warstatów		1.187.10
Straty 1925—26		466.451·09
	538.273·84	538.273·84

„POLSKA NAFTA“ S. A. W WARSZAWIE.

Bilans z dniem 31. I. 1925.

	Aktywa	Pasywa
Tereny, kopalnie. zabudow. i urządz. . .	1,102.745·05	
Grunty i cysterny	529.702·05	
Zapasy ropy i produktów	78.119·62	
Udziały naftowe	90.135.35	
Kasa	7.313·77	
Dłużnicy	517.840·62	
Papiery wart.	346·60	
Strata od 1. I. do 31. XII. 1925 . . .	1,508.167.69	
Kapitał akcyjny		500.000·—
„ zapasowy		2,512.214·77
„ amortyzac.		373.450·23
Wierzyciele		1,222.174·32
Rezerwy z powodu wątpl. dłużnik. . . .		226.531·43
	4,834.370 75	4,834·370·75

Rachunek strat i zysków.

	Straty	Zyski
Koszta prowadz. przedsięb.	864.659·80	
Straty na realizacji objektów	713·168·25	
Dubiosa	226.521·43	
Do przeniesienia . .	1,804.349·48	

Z przeniesienia . .	1,804.349·48	
Dochód z eksploatacji ropy		271.610·54
„ z przeróbki „		24.571.25
Strata od 1. I. do 31. I. 1925.		1,508.167·69
	1,804.349·48	1,804.349·48

ODBITO W ZAKŁADZIE GRAFICZNYM L. S. T. W., LWÓW, SAPIEHY 77.